

покоренъ: кого отъ двама-та бы былъ возлюбилъ.

Др. Воистинн у перваго.

Уч. Не треба убо да ся жалишь че твои-те родители обычатъ по вече твоего брата отъ тебе. Буди и ты добръ като него? самъ увѣренъ че тогда ще ти подаруватъ и всичка та своя любовь.

Др. Ще го сторимъ сосъ радость. и ти ся обѣщавамъ да писувамъ всичкы-те грѣхове, ако бы да погрѣшимъ отъ сега нататакъ.

Уч. И азъ тя увѣривамъ че воистинну ще ся поправишь. При това ти изявлявамъ че ще станешъ Любимъ и благополученъ като брата си, понеже не ся сомнѣвамъ какъ ты самый узнавашъ че си злонравенъ и лошь.

Др. Това е истинна, завчера казувахъ на подойница-та си че предпочитахъ по добръ да самъ умрѣлъ.

Уч. Смущавашъ мя Любезный мой! грѣшенъ искашь да умрешъ; какъ-то бѣше, що идѣше да пострадашь ако бѣ умрѣлъ преди да попросишь прощеніе отъ Бога; Богъ убо